

ἐξεθύμωσα, φαίνεται, ἀπέναντι τῆς ἀγαθῆς Πανδώρας, διότι ἐνῷ εἶχα τόσον θυμὸν πρὸς τὴν κακόζηλον αὐτὴν παιδαγωγὸν, ὥστε ἦμην ἔτοιμος νὰ τῆς προσκολλήσω ἓνα ράπισμα ἡχητικώτατον, χωρὶς νὰ ἀμφιβάλλω, ὅτι ἡ τρυφερά μου χεὶρ θὰ τῆς ἀπέσπα τοὺς δύο ἐναπομένοντας σκληροὺς ὀδόντας τῆς, τώρα μοὶ ἔρχεται ὀρεξίς νὰ τῇ προσφέρω τὸ γλυκύτερον φίλημα.

— Τῷ ὄντι, τί εἶναι ὁ διάδολος ! Μὰ τί εἶχες ἀλήθεια ;

— Τί εἶχα ; τί ἀνεγίνωσκα νὰ μὲ ἐρωτήσης εἰς τὸ τελευταῖον αὐτῆς φυλλάδιον.

— Λοιπὸν, τί ἀνεγίνωσκες .

— Ἄκουσε.

« Ἴδου καὶ ἕτερος τρόπος τοῦ κλέπτειν » — γράφει ἡ γραῖα αὐτὴ φαναρίτισσα, καὶ ἀμέσως ἀρχίζει νὰ διηγῆται πρὸς ἡθικὴν μόρφωσιν τῶν τρυφερῶν καρδιῶν τῶν ἀναγκαστῶν τῆς, νέον τρόπον τοῦ κλέπτειν, ὥς ἂν μᾶς ἔλεγεν τὸ σοφὸν αὐτὴ σύγγραμμα — ἰδοὺ καὶ ἕτερος τρόπος τοῦ καθιστᾶν ἀγαθοὺς πολίτας, ἐνῷ τόσους ἄλλους τρόπους διαφθορᾶς μᾶς ἐδίδαξεν ἡ ξενικὴ σπείρα εἰς ἣν ἀνήκει, καὶ μᾶς πωλῇ καθ' ἐκάστην ἐκ τοῦ μυνοπωλείου τῆς . . .

— Εὖγε ! δαιμόνιον, ἀλλὰ πηδήματα ;

— Αἶ ! πηδήματα, αὐριον.

Δ. Ν. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ.

Ο ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΨΑΡΙΑΝΩΝ.

Καὶ τίνος ἡ καρδία δὲν συγκινεῖται ; τίνος Ψαριανοῦ ἡ ψυχὴ δὲν σκιρτᾷ εἰς τὸ γλυκὺ τῆς πατρίδος ὄνομα ;

Τὸ φίλημα τῆς ἀγάπης δίδουσιν ἀλλήλοις σήμερον οἱ Ψαριανοὶ, καὶ σφίγγοντες τὰς χεῖρας — Ἄγωμεν, ἄγωμεν, ἐπιφωνοῦσι τὰ σεβαστὰ τοῦ ἀγῶνος λείψανα· ἄγωμεν ἀδελφοί, πρὸς τὴν πατρίδα, ἐκεῖ κάτω εἰς τὰ — Νέα Ψαρά ! Ἐκεῖ τοῦλάχιστον μεταξὺ τῶν συγγενῶν, τῶν ἀδελφῶν μας, θὰ ἐναποθέσωμεν ἐντὸς σπιθαμῆς γῆς ἰδικῆς μας, τὸ κατὰ γῆρον αὐτὸ σῶμα, τὸ ὅποιον ἡ δόξα τῆς πεσοῦσης τότε πατρίδος ἡμῶν δὲν ἐδέχθη θυσίαν ἢ ὀλοκαύτωμα.

Ἀκολουθεῖ εἰς τὴν φωνὴν ταύτην ἡ φιλελεύθερος νέα γενεά, καὶ ἂν δὲν ἔχῃ νὰ καυχᾶται εἰς ἀνδραγαθίας, προσφέρει ὅμως τὸν βραχίονα αὐτῆς εἰς τὸ ἀσθενὲς γῆρας, καὶ ὀδηγεῖ τοὺς Βελισσαρίους αὐτοὺς τοῦ ἀγῶνος, ἐκεῖ ὅπου ὑπόσχεται νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν κόνιν τῶν νεκρῶν αὐτῶν μὲ τὸν σταυρὸν εἰς τὰς χεῖρας, καὶ νὰ πίπτῃ προφέρουσα τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν ἐκληρονόμησε.

Συμπολιταί!

Τέκνον καὶ ἐγὼ τῆς ἐνδόξου φυλῆς σαι, ποσάκις ἐδάκρυσα μαθη-
τάριον ἔτι τῶν σχολείων, εἰς τὰ τόσα παθηματὰ τῶν πατέρων μου,
καὶ ἐθλίβην εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος, καθ' ἣν ἀπὸ νηπίου
μέχρι γέροντος, ὅλοι ἔλαβον τὸν θάνατον τὸν ὁποῖον δὲν ἔρευρον καὶ
ἡ καρδιά μου... ὦ! ἡ καρδιά μου συνετρίβετο μέχρι θανάτου, ὅταν μί-
α χροιά ἐνὸς μάρτυρος, ἔβλεπα νὰ τείνῃ χεῖρα, ψωμοζητοῦσα νὰ θρέ-
ψῃ τὰ δύο, τὰ τέσσαρά της ὀρφανὰ, τὰ ὅποια με γυμνὰς σάρκας ἤκο-
λοῦθουν κατόπισθεν κλαυθμιρίζοντα, διότι δὲν εἶχεν ἡ καλὴ πόρος,
οὔτε ἄρτον νὰ τὰ θρέψῃ, οὔτε ἔνδυμα, οὔτε καλύβην νὰ θέσῃ αὐ-
τὰ ὑπὸ τὴν σκέπην της.

Πλὴν καὶ ποσάκις μεστῆς τῆς μνήμης μου τῶν μεγάλων κατορθω-
ματῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος δὲν ἐσκίρτησα ἀπὸ χαρὰν, δὲν ἐκαυχήθηκα,
ὅτι ἤμην Ψαριανός, ὅταν εἶδα τῆς μεγάλης Γαλλίας ὁ Βερναζέρος νὰ
ἐξομνῇ τὰ κατορθώματά σας, ὁ θεῖος Σωλομός νὰ ῥίπτῃ ἄνθη ἐκεῖ ὅ-
που ἐχρῆθη τὸ αἷμα σας, καὶ ὁ Βύρων τῆς κραταιᾶς Ἀγγλίας νὰ
ψάλλῃ τὴν δόξαν σας, εἰς μίαν δὲ εἰκόνα τῆς ποιητικῆς λύρας τῆς
ἐμπνευσμένης αὐτῆς τριάδος, ἔβλεπα, ὅτι καὶ ἡ πατρίς μου ἐγέν-
νησε Θεμιστοκλεῖς καὶ Καίμωνας, πρὸς γενεαγόντας τοὺς κλάδους τῆς
ἡρωϊκῆς μωσίνης των εἰς τὸν μέγαν στέφανον τῆς κοινῆς δόξης.

Πλὴν ἐνῶ πανταχόσε γνωστὴς ἦτον ὁ Ψαριανός, καὶ τὸ ὄνομά του
ἔφερεν ὁ ἄνεμος καὶ τὰ κύματα μετ' ὧν ἐπαιχίεν, ὁ ψαριανός ἐν
τούτοις ἐλητμύει τὸν ψαριανόν καὶ ὁ συγγενὴς δὲν ἐγνώριζε
πλέον τὸν συγγενή, διότι τοῦ μὲν ὁ εἰς, τοῦ δὲ ὁ ἄλλος διεσπαρ-
μένοι καὶ ἄστεργοι, ἐξέβριθσαν εἰς τὰ πελάγη ζητοῦντες παλιν εἰς
τὰς ξένας παραλίας τὸν ἄρτον, τὰ πλοῦτη, ὅσα ἐθυσίασαν.

Συνέδη ποτε καὶ εἰς τὴν θείαν καταλεύκου προτομῆς ἡ καρδιά
μου νὰ σκιρτήσῃ, αἰσθημα δὲ ἀνεξήγητον ἐκυρίευσεν τὴν ψυχὴν μου,
ὅταν τὸ γοργὸν βλέμμα καὶ ἡ εὐζωνὸς κίνησις τοῦ παρακολουθοῦν-
τος αὐτὴν νεανία με ἀντίκρουσαν, δύναις δὲ, ἥτις διετρεχεν,
ὡς ἡ κίνησις τοῦ αἵματός μου, μὲν ἤλκυσεν πρὸς αὐτούς, ἡ ὄψις
ἀμφοτέρων ἦτον ἡλιοκαυμένη καὶ ὁ τύπος αὐτῆς ἐπρόδιδε τὸν
Ναυτικόν. Ἐγὼ καὶ ἐγὼ συγγενεῖς, εἶπα, τοὺς ὁποίους μόνον κατ' ὀ-
νομα γνωρίζω καὶ οἵτινες λείπουσιν εἰς τὰ ξένα, ἃς ἐρωτήσω, ἂν τοὺς
συναντήσω, ἂν τοὺς εἶδω.

Φαντασθῆτε ἂν ἐδάκρυσα, ἂν ἡ ψυχὴ μου ἐθλίβη, ὅταν ἤκου-
σα, ὅτι ὁ εἰς ἦτο θεῖος μου, ὁ ἄλλος ἐξαδελφός μου.

ὦ! διατί, διατί νὰ μὴν ἔχωμεν ἰδίαν πατρίδα, εἶπα τότε.

Ἀλλ' ἰδοὺ σήμερον ἐρχεσθε, συμπολιταί, ἐρχεσθε ἀπορασιαστικοί
να κατοικήσεται τὴν Ἡρώτειαν, τὰ — Νεῶν Παρὰ — μὴ λοιπὸν βρα-
δύνετε, μὴ! ἐκπληρώσατε τὴν ἔργον τῶν εὐχῶν μας, τείνατε χεῖρα
βοηθείας εἰς τοὺς ἀπύρους, τοῖς δὲ εὐποροῖς δώσατε μίαν καλύβην εἰς τὰ
τεῖνα της, καὶ τὸ πρῶτον μετὰ τὴν ἱεράν το ὁποῖον ἡ ἐλπίς ἀνα-

γείρει εἰς τὴν μνήμην τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας πεσόντων, θέλει εἶσθαι ἐκείνων, οἵτινες ὑπῆρξαν οἱ συνοικιστὰί τῆς νέας ταύτης Πατρίδος μας.

Νέος ἐγὼ καὶ ἄπορος μὴ ἔχων τί νὰ συνεισφέρω εἰς κατάρτισιν καὶ εὐπρεπισμὸν τοῦ ἀρτισυστάτου δήμου μας, προσφέρω τὴν στήλην ταύτην τῆς ἐφημερίδος μου εἰς τὴν ἐξῆς ἀγγελίαν, ἀπευθυνομένην πρὸς τοὺς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος πατριώτας, οἵτινες πρόσφέρουσι καθ' ἑκάστην τὸν ὁδολὸν τῶν εἰς τὰς εὐγενῆ δωρήματα κοσμοῦντα τὴν πρωτεύουσάν τοῦ βασιλείου.

ΠΑΤΡΙΩΤΑΙ !

Ἐντολὴν ἔχω νὰ σᾶς ἀναγγείλω, ὅτι οἱ Ψαριανοὶ συνοικίζονται καὶ τὴν ἱστορικὴν Ἑρέτριαν μετονομάζουσι, Νέα Ψαρά.

Οἱ συμπυρπολιστὰί τοῦ Κανάρη, οἱ περισωθέντες ἐκεῖνοι ἀετοί, τῶν ὁποίων τὸ βλέμμα δὲν ἐθαμβοῦτο εἰς τὴν λάμψιν τῆς πυρκαϊᾶς τὴν ὁποίαν ὁ δαυλὸς τῶν ἥναπτεν εἰς τοῦ ἐχθροῦ τὰ ξύλινα τεῖχη, ἔρχονται σήμερον νὰ στήσωσι μίαν φωλεάν, μίαν καλύβην, εἰς ἣν νὰ ἐναπαθέσωσι τὰ τέκνα τῶν.

Ἡ καρδιά σας βεβαίως θέλει σκιρτήσῃ ἀπὸ χαρὰν, εἰς τὴν εἶδῃσιν τοῦ συνοικισμοῦ τούτου, καθὼς ἐθλίβῃ ἀπὸ πόνον, ὅταν τότε εἰς τὰς ἀγιασμένας ἐκεῖνας ἡμέρας ἠκούσθῃ ἡ καταστροφή των.

Τότε καὶ Ἕλληνες, καὶ φιλέλληνες προσεφέρατε, πατριῶται ! τὸν ἓνα χεῖτῶνά σας διὰ τὸ γυμνὸν Ψαριανὸν, σήμερον προσφέρατε, δότε τὸν ὁδολὸν σας εἰς τὴν νέαν γενεάν, πρὸς σύστασιν βιβλιοθήκης διὰ τὸ ἀρτιγενῆ δῆμον τῶν Ψαριανῶν, καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν τέκνων των θέλει εἶσθαι ἴση τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν πατέρων, ὅταν μίαν ἡμέραν ἐγκύπτοντα εἰς τὰ ἄξια συγγράμματα, τὰ ὁποῖα τοῖς προσφέρετε ἀναγινώσκουσιν ἐπὶ κεφαλῇ χρυσοῖς γράμμασιν, ὅτι ὁ δεῖνα πατριώτης ἐδωρήσατο.

Καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἐκάστοτε δημοσιευόμενα τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν, καὶ τὸ βιβλίον ἐκεῖνο ὅπερ ἀπέστειλον ἡμῖν, θέλει εἶσθαι δεῖγμα τῆς εὐγενοῦς προσφορᾶς των.

Δ. Ν. ΒΡΑΤΖΑΝΟΣ.

Ὅσοι τῶν Κυρίων συνδρομητῶν ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲν μᾶς ἔμβασαν εἰσέτι τὴν συνδρομὴν των, παρακαλοῦνται νὰ παραδώσωσιν αὐτὴν εἰς τοὺς Κ. Κ. Ἐπιστάτας τῶν ταχυδρομείων, παρ' ὧν θέλουν λαμβάνει καὶ τὰς ἀποδείξεις ἡμῶν.